

iz celja in zaledja

Turistični delavci za gradnjo novega hotela v Celju

Pod vodstvom Rada Jenka se je pred dnevi sestel upravni odbor celjskega Opleševalnega in turističnega društva, ki je na svoji seji med drugim razpravljalo o gradnji novega hotela v Celju. Kakor je znano, in o tem smo že poročali, je bila prošnja za odobritev posojila za gradnjo celjskega hotela zavrnjena že pri prvi obravnavi. Ker so takrat pristojni činitelji prezrli dejstvo, da gre za gradnjo hotela v važnem središču širokega turističnega območja, so člani upravnega odbora sklenili, da bodo zastavili vse sile in povabili k sodelovanju še druge pristojne forume, kot Celjsko turistično podzvezo, Gostinsko zbornico, ljudski odbor itd., da bi skupaj z njimi prepričali odgovorne činitele, da gre v tem primeru za objekt, ki ga v Celju zelo pogrešamo.

Zraven tega je bila v razpravi še lokacija hotela. Dasiravno je občinski ljudski odbor že potrdil mesto gradnje, to je ob Aškerčevi ulici in med Koprnico, so se člani odbora vendarle zavzemali za drugo lokacijo, ki je po njihovem mnenju bolj primerna. Gre namreč za prostor pri Sernečevi vili. Po pose-

nem sklepu bo Opleševalno in turistično društvo naslovilo na ljudski odbor vlogo in predlog za spremembo prejšnje odločitve o lokaciji novega celjskega hotela.

Poleg vsega tega bo Opleševalno in turistično društvo vzelo pobudo za namestitev reklamnih napisov na nekatere prazne zidove celjskih hiš. -mb

celjski trg

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor)
Krompir 15-16 (16-17); čebula 70-78 (80); česen 160-180 (200-250); fižol v. — (70-80); fižol n. — (50); fižol str. — (40-60); solata 50 do 40 (40-60); cvetača 35-46 (40-60); špinaca 60-70 (100); motovilec — (200); radič — (50 do 100); zelje gl. 16-22 (20-30); zelje rib. — (45 do 50); repa sv. — (15-20); repa rib. — (30-40); ohrovi 20-30 (30-40); peteršilj 30-50 (50-60); zelena 50-50 (40-60); korenček 20-40 (30-50); koleraba 15-20 (20-25); pesa 20-30 (30-35); kumare — (25-40); Buče jed. — (15-20); paradižnik 10-20 (10-30); paprika 50-56 (40-50); feteroni 60 (80); gobe sv. — (80-200); gobe suhe — (1200-1500); slive suhe 280 (180); fige suhe 18-260 (-); orehi celi 120-130 (100-140); orehi lušč. — (450-500); redkev 25 (25-35); por 50-40 (40-60); hren — (100); malinanci 40-50 (40-60); kis — (30-40); jabolčnik 25 (-); mleko — (30); smetana — (240); skuta — (160); maslo — (400-540); kokiši — (420-720); piščanci — (250-400); zajel — (150-500); ribe 228 (180); med — (500-400); jajca 21-23 (18-23); koruza — (40-50); pšenica — (50); oves — (40); ječmen — (40-45); bruske 22-56 (20-60); jabolka 15-22 (15-55); slive — (70); grozdje 70-90 (40-70); kutine 20 (20-30); kostanj 25-34 (20 do 35); rozine 440 (-); limone 280 (-).

Ze minulo nedeljo in potem ves teden je bilo na pokopališčih srečati veliko ljudi, ki so urejali grobove svojcev. Med obiskom pokopališča na Golovcu so med drugim tudi opazili, da je za letošnji Dan mrtvih nekoliko spremenilo podobo. Namreč, pristojna uprava je poskrbela tudi za obnovo razpadajočega pokopališkega obzidja. Večji del obzidja so že obnovili.

Parkiranje avtobusov v Razlagovi ulici

Ko je bil most čez Savinjo dograjen, se je razširila tudi ulica XIV. divizije pred kolodvorom in z njo tudi parkirni prostor za avtobuse. Skoraj istočasno pa so začeli avtobusi parkirati tudi v Razlagovi ulici, ki res ni široka. Kar po sedem jih stoji v vrsti in čaka, kdaj pride čas, da zapelje pred postajo in naloži potnike. Če pa se ustavi pred Kristalijo kamion s porcelanom ali steklom, potem pa je ulica naravnost zamašena.

V interesu javnega prometa je, da se razmeroma ozko Razlagovo ulico ne zabaše po nepotrebnem z velikimi avtobusi. Ti avtobusi čakajo na svoj odhod pred kolodvor. To lahko stori tudi na parkirnem prostoru v Gubčevi ulici, ki je v to svrhu tudi zgrajen. C. R.

Ploden zbor volivcev v Konjicah

Za zadnji zbor volivcev, ki je bil nedavno v Konjicah, je treba reči, da je bil med najboljšimi v zadnjih letih. Peštra razprava o najrazličnejših problemih je pokazala, kako zelo se volivci zanimajo za vse, kar se v kraju, v okolici in celotni okolici dogaja. Vrsta zelo dobrih predlogov pa je najbolje dokazala, da večini volivcev ni vseeno, če sodelujejo ali ne sodelujejo pri reševanju konkretnih vprašanj.

Razprava se je sukala okoli vprašanja gradnje novega sodišča in šole. Za šolo je šolski odbor predlagal, naj bi stala v prostoru med glavno cesto in železnico v smeri proti Skalcam.

Zelo živahno so konjiški volivci razpravljali o predlogu odloka o dodatni najemnici, o uvedbi komunalnega prispevka in o najemanju posojil za gradnjo stanovanjskih hiš. Izrečena so bila različna mnenja in predlogi, zbor pa je sklenil, naj Svet za komunalne zadeve, skupaj z ostalimi organi celotno zadevo z vsemi dodatnimi predlogi še ponovno prouči, preden da osnutek odloka v potrditev ljudskemu odboru.

Otrokom ni dovoljeno

Minulo nedeljo sem si v Celju ogledal film »Carovnice iz Salemac«. Lahko mirno rečem, da že precej časa nisem s takim zadovoljstvom zapuščil dvorane. Pri tem mislim samo na umetniško plat filma. Bil sem res prijeto presenečen.

To bi bila samo ena stran, ki je bila prijetna, druga pa je zelo neprijetna. Pred pričetkom predstave sem zasledil na steni naslednje opozorilo: »Kino obiskovalci, zlasti matere opozarjamo, da otrok do 6 let starosti zaradi zdravstvenih razlogov ne puščamo v kino predstavam. Prosimo, da se strogo ravnate po tem navodilu.«

Zelo sem se razveselil omenjenega opozorila, ker sem bil prepričan, da je najbrž tudi uprava celjskih kino podjetij prebrala v eni izmed zadnjih števil »Mladega sveta« razmišljanja vidnejših slovenskih filmskih kritikov o kvaternem vplivu filmov na predšolske otroke. Izvzeti so seveda filmi z izključno otroško vsebino. Med predstavo pa sem ugotovil, da visi opozorilo na steni le iz estetskih razlogov. Lahko rečem, da sem kljub opozorilu videl precej otrok, ki še niso izpolnili šesto leto starosti. Morda so gledali »Carovnice« samo zato, ker so bili v spremstvu očetov. Na opozorilo so se namreč posebej opozorjene matere. Pred menoj sta sedela dva mladka, ki sta od strahu skrčena sledila grozljivim dogodkom na platnu. Manjkalo je samo fotografa, da bi posnel njuna obraza, ki bi pokazala, koliko lahko koristi film »Carovnice iz Salemac« v psihološkem pogledu. Morda se bodo še oglašili starši, ki so bili priče groznim sanjam svojih otrok. Zdi se mi, da je bilo že preveč napisanega o negativnem vplivu neprimeranih filmov na otroke. Niso zadosti samo opozorila, treba je opozorila tudi izvajati. Mogoče bi morala stati namesto opozorila beseda »prepreči«. Čas je, da se na merodajnem mestu pove zadržati beseda glede pozitivnih in negativnih vplivov filma na predšolske in na šolske otroke. Kinoobiskovalce

POMOČNIŠKE IZPITE SO POLOŽILI

V usnjarskem kombnatu KONUS v Slov. Konjicah je pred kratkim več vajencev polagalo pomočniške izpite. Vsi vajenci usnjarske stroke morajo poleg praktičnega dela v podjetju obiskovati še usnjarsko šolo v Domžalah, kjer si pridobijo potrebno teoretično, deloma pa tudi praktično znanje. S tem je podjetje dobilo zopet nekaj kvalificiranega kadra. V oddelku pikerija, kjer izdelujejo usnjene utenzilije za potrebe tekstilne industrije, je izpit položila tudi prva vajenka v tem oddelku tov. Ida Olup, ki se je tudi tu izučila.

Precej kritike je padlo na račun urbanistične ureditve kraja ter gradnje novih stanovanjskih hiš na mestih, ki niso primerna in se napake že kažejo. Volivci so kritizirali, da se taki načrti delajo izven Konjic, brez poznavanja terena in konkretnih prilik, pa tudi brez širšega sodelovanja državljanov. Za v bodoče — so dejali — da tako važnih nalog ne kaže izdelovati mimo ljudi, ki v kraju živijo.

Preveč prostora bi porabili, če bi hoteli napisati o vsem, kar so volivci vedeli v skoraj štiriurni razpravi. Člani LO so sproti dajali različna pojasnila, toda o več stvareh bo moral razpravljati še ljudski odbor, pa tudi politične organizacije. Sicer pa je prišlo topot močno do izraza konkretno načevanje važnih krajevskih problemov.

Prometne nasreče

25. oktobra se je na cesti v Gotovljah dogodila prometna nezgoda, ko je voznik vprege Slavko Gradišek iz Gotovelj na križišču prečkal cesto, ne da bi upošteval prednosti motorista, ki je vozil naravnost proti Sempetru. Voznik konjske vprege je vozil brez luči. Motorist je zapeljal v zadnji del konjske vprege. Pri tem sta bila telesno poškodovana motorist in sopotnik, materialna škoda pa znaša okoli 50.000 dinarjev.

Istega dne se je na Mariborski cesti na odcepu v Leskoškovo ulico dogodila lažja prometna nezgoda, ki jo je zakrivil kolesar, ker ni upošteval prednosti osebnega avtomobila. Na osebnem avtomobilu se je ob trčenju razbil vetrobran, kolesar pa je k sreči odnesel le nekaj prask.

Dne 26. oktobra se je v naselju Penk na cesti med Soitanjem in Gorenjem dogodila težja prometna nezgoda. Voznik avtobusa S-423 last SAP Ljubljana je vozil proti Gorenjem in na ostrem nepreglednem ovinku zavozil v osebni avtomobil, katerega je opravljal Ivan Vrhovec iz Ljubljane. Slednji je v ovinek pripeljal po sredini ceste, tik pred trčenjem pa je zavil v desno. Pri nezgodi so bili 4 potniki v osebnem avtomobilu laže telesno poškodovani. Škoda na osebnem avtomobilu je ocenjena na okoli 300.000 din, na avtobusu pa 50.000 din.

Ta primer kaže, da je na nevarnih zavojih treba voziti z zmanjšano hitrostjo, skrajno previdno in po strogi desni strani.

Danes otvoritev mednarodnega sejma »Sodobna elektronika« v Ljubljani

Med specialnimi mednarodnimi sejmi v Ljubljani imajo največjo tradicijo mednarodni sejmi radia in telekomunikacij. Sam razvoj znanosti in tehnike pa je razširjal vsebino teh vsakoletnih mednarodnih sejmov v Ljubljani tako, da so prerasli svoj prvotni okvir ter dobili mnogo širši pomen in vlogo. Zaradi tega so letos tudi spremenili svoje ime ter se odslej imenujejo specialni mednarodni sejmi »SODOBNA ELEKTRONIKA«.

V. mednarodni sejem »Sodobna elektronika« bo letos, in sicer od 31. oktobra do 9. novembra na Gospodarskem razstavišču. Poseben pomen teh sejmov je, da prikazujejo najnovejšo tehnično dosežke na področju šibkega električnega toka oz. na področju praktične porabe elektronike, a to je predvsem področje avtomatizacije v gospodarstvu, kakor tudi na drugih področjih javnega življenja.

gibanje prebivalstva

V času od 18. do 25. oktobra 1958 je bilo rojenih: 19 dečkov in 20 deklet.

Poročili so se:

Anton Vidmajer, poljski delavec iz Bukovžnika in Ana-Marija Rezar, poljska delavka iz Stor. Alojz Kojnik, zidar, delovodja iz Trnovelj p. Celju in Terezija Peperko, tkalka iz Kompol. Ernest Večko, kovnostrojar in Silva-Zora Jezernik, pomožna delavka, oba iz Celja. Zvonimir Cepin, mizarjski pomočnik iz Zalcia in Terezija Safran, šivilja, pomočnica iz Celja. Vincenc Zagar, sodar in Danijela Povše, pom. delavka, oba iz Celja. Jožef Zupančič, študent geografije iz Dravograda in Ivana-Zlata Kučan, študentka iz Celja. Karl Klezin, ključavničar, pomočnik in Ivana—Angela Zepek, pom. delavka, oba iz Celja.

Umrli so:

Anton Steble, brusar iz Celja, star 75 let. Dominik Dobovičnik, upokojenec iz Vojnika, star 64 let. Francišek Gorican, vzdrževana oseba iz Celja, star 75 let. Jožef ing. Skoberne, upokojenec iz Zagreba, star 79 let. Mihael Ferlič, kmetovalec iz Kozjega, star 83 let. Marija Turnšek, gospodinja iz Celja, stara 70 let. Rudolf Dobšek, invalid, upokojenec iz Saleka, star 69 let. Franc Kaše, steklar iz Hrastnika, star 17 let. Berta Novak, invalid, upokojenka iz Celja, stara 47 let. Ciril Zvegljer, otrok iz Celja, star 3 dni. Jože Zvegljer, otrok iz Celja star 5 dni.

JELENA JE USTRELILA

Lovec Karel Beškovičnik iz Skomerja je nedavno v bližini domačega kraja ustrelil jelenca, ki je bil težak okoli 200 kilogramov in je imel zelo lepo rogovje. Domačini pravijo, da je jelen delal precej škode okolici in zato ponosnemu lovcu hvaležni čestitajo k tej »slavski sreči«.

V KONJICAH NOVA POSLOVALNICA »USNJE«

Trgovsko podjetje »Dravinja« v Konjicah je pred dnevi odprlo novo poslovalnico »Usnje«. To bo v tem kraju prva trgovina, ki se bo bavila s prodajo usnja in drugih čevljarjskih potrebščin. Saj pa je bilo tudi kar čudno, da v kraju, ki ima eno največjih usnjarskih tovarn v državi doslej ni bilo trgovine, v kateri bi potrošniki lahko kupili usnje.

kronika nesreč

Slikarski pomočnik Bogomir Gabrček je pri slikanju v neki hiši padel s prvega nadstropja. Pri padcu si je poškodoval nogo.

Stanko Straus iz Lokovine pri Dobrni je padel z drevesa in si pretresel možgane.

Pri padcu si je zlomila nogo Marija Mirnik iz Dola pri Frankolovem.

Ivan Sustar iz Zabukovce si je pri padcu zlomil nogo.

V Železnari v Storah je padlo težko železo na nogo delavca Francu Stiploviča in mu jo poškodovalo.

Pri padcu si je poškodoval nogo Ivan Završnik iz Zalcia.

Alojz Hunski iz Podčetrtega si je pri padcu zlomil nogo.

Stanko Ramšak iz Celja se je s kolesom zaletel v neki drog. Pri tem si je iztaknil levo oko. Prepeljali so ga v bolnišnico v Maribor.

Franc Turnšek iz Ločice pri Vranskem se je pri padcu nabel na železne vile. Poškodoval si je pri kosi.

Franc Hrenič iz Stor si je pri padcu poškodoval glavo. Nezavestnega so prepeljali v bolnišnico.

Silna borba je divjala...

Sleherni kočček naše domovine nosi znamenja enega najtežjih obdobij v zgodovini našega naroda. Povsod so sledovi boja na življenje in smrt... Samotni grobovi sredi tihih gozdov, kjer je v hladnem kamen vklezano na desetine, na stotine imen; spomini v srcih preživelih svojcev in soborcev, ki se kot meso in kri selijo iz roda v rod in bodi ostali večno živi v našem ljudstvu.

Zavila sva z glavne ceste na stranpot pri znamenju, ki označuje smer k partizanskim grobovom na Razgorcah. Hrup prometne ceste je ostal zadaj in mir v jesensko preobleko zavitega gozda naju je obdal. Zašla sva s prave poti in uravnala korake h glasovom, ki so nama prihajali na ušesa. Na gozdni jasi sta sestra in brat trosila pičlo otavo za sušenje. Drevova sta bila. Vili se nama je ponudil za vodiča. Kot je morda pred leti njegov oče vodil partizane po skrivnih poteh, tako je njegov sin danes vodil dva neznanca k partizanskemu grobišču. Mladi mož je bil takrat otrok, toda partizanov se dobro spominja, prav tako očeta, ki je padel pod krogliami v mariborskih zaporih.

Sonce je pošev sijalo skozi orumenele bukove veje. Suha praprota se je v tej praznični svetlobi zdela kot zlata in naši koraki so neslišno drseli po mahu kot po debeli preprogi tajinstvenega svetišča... Tak mir, da smo se bali govoriti glasno. Kraj kamor še ni prodrli hrušč dvajsetega stoletja...

Pač... Čez idiličen kraj je pred štirinajstimi leti zadivjal vihar. Grom smodnikovih eksplozij je stresal ta kraj in svinčena toča je parala zrak, rešetala hraste, bukve — in živo meso.

Bilo je to prvega julija leta 1944.

Del Tomšičeve brigade je bil na tem terenu, ki je bil kot nalašč za zasedo. Za obronkom gozda se hrib strmo spušča k cesti Celje—Soštanj. Tam na robu se ponudi človeku razgled na dolinico, ki jo po sredini teska bela cesta... Po tej cesti je tisti dan pripeljala kolona nemških avtomobilov z vojaštvom. Tik pod robom se dolina stisne v zavito sotesko. V njej so Tomšičevci nastavili Nemcem smrtonosno past. Idiličen kraj se je na mah spremenil v pravi pekel. Partizani so se udarili z okupatorjevimi vojniki in jim odrezali umik iz soteske. Nemci so se srdito branili, kajti čeprav jih je bilo več, so bili v slabšem položaju v boju z ljudmi, ki so poznali le eno vojno

Na robu griča v Razgorcah so obležali trije partizani.

geslo — svoboda ali smrt.

Ko se je boj poglobil, so v soteski ležali domala vsi sovražnikovi vojščaki. Toda kri je tekla tudi na partizanski strani. Padlo jih je več. Med njimi Sitarjev Ivan iz Saleka, Rahtevov Jože iz Slovenj Gradca, neki Ptujčan in še trije ali štirje borci.

Nekaj korakov pod robom, kjer so našli smrt Sitarjev, Rahtevov in Ptujčan, so vse tri položili v skupen grob, ki je brez znamenja in nagrobnika sameval med redkim drevjem vse do dne, ko so preživeli borci iz Dobrne postavili na gomilo spomenik, ki nosi na bronasti plošči tale napis:

Tukaj počivajo trije borci Tomšičeve brigade.
Na tem mestu padli za svobodo
1. 7. 1944
Slava jim!

Samoten grob v senci orumenelih bukovih vej...

Dve uri hoda od groba na Razgorcah je rojstni dom padlega Ivana Sitarja. Nečaki, ki nikoli niso poznali strica, se podijo okoli hiše. Družino je preživel samo en sin. Te hiše se je nesreča močno držala. V štirih letih, do prvega leta po koncu vojne, so pri tej hiši objokovali štiri ljudi. Najprej je umrl stari Sitar, potem je padel Ivan na Razgorcah, nekaj mesecev pozneje je pri bombardiranju rudnika ubilo še mater in prvo leto po osvoboditvi je pri delu ubilo še enega brata.

Ob vrtni ograji za hišo rastejo rože in čakajo na dan, ko jih bodo povezali v štiri šopke. Eden od njih bo krasil samotni grob v senci orumenelih bukovih vej tam sredi zlatorjave praproti...

Kdo se pride poklonit ostalima

dvema? Usoda svojcev padlega Jožeta Rahteva iz okolice Slovenj Gradca je neznana. Doslej še ni nihče prišel h grobu na Razgorce. Borec iz Ptujja ima gotovo še žive svojce. Toda do Razgorca je daleč. Ob Dnevu mrtvih bodo ponesli rože na grob neznanih partizanov. Morda bo med njimi tudi njegova mati in potočila solzo nad krajem bolečine neke neznane matere v globoki veri, da bo neznana roka položila cvetje tudi na zadnje počivališče njenega sina.

Povsod po naši domovini so raztreseni grobovi, v stotisočih srcih so nezacepljene rane. Spomin na mrtve ni zapisan samo v hladnem kamen spomenikov — ostal bo večno živ v živo utripajočih srcih naroda. Kajti spomin na mrtve se kot kri in meso seli iz roda v rod...